

Въ манастиря останките били посрещнати съ дълбоко смирение и тържественостъ. При звъна на камбаните и пѣснопѣнията на всички, мощите на св. Ивана били внесени и поставени въ манастирската църква.

Съ донасянето на мощите посещенията на манастиря се увеличили много. Увеличили се и неговите богатства, и това позволило на частъ отъ монасите да се отдадатъ на книжовна дейностъ. Понеже околните турски първенци все обикаляли манастиря и вземали насила

Манастирската църква

ядене, пиене, вършили буйства и т. н., манастирските братя на нѣколко пжти издействували султански фирмани за своите права.

Макаръ че турците създавали много затруднения, славата на манастиря се разнасяла все по-надалечъ. Така, презъ 1511 г. малдовскиятъ князь Богданъ подарилъ златошитъ покровъ за ковчега, който е запазенъ и сега. Презъ 1559 г. игуменинътъ на манастиря ходилъ при руския царъ Ивана Грозни, а презъ 1627 г. при царъ Михаила